

Vedr.: Høring om udkast til ny mineraluldsbekendtgørelse

MBR høringssvar til "Udkast til bekendtgørelse om arbejde med montering og nedrivning af isoleringsmaterialer med indhold af syntetiske mineraluldsfibre".

MBR takker for muligheden for at kommentere udkastet til bekendtgørelse om arbejde med montering og nedrivning af isoleringsmaterialer med indhold af syntetiske mineraluldsfibre.

Indledningsvist vil vi gerne kvittere for udkastet til ny bekendtgørelse. Der er sket mange ændringer inden for arbejdsmiljølovgivning siden 1988, hvor den nuværende 'mineraluldsbekendtgørelse' trådte i kraft. Der er derfor behov for opdatering af reglerne for håndtering af mineraluld, så de kommer på niveau med andre regler, herunder på niveau med regler for håndtering af andre isoleringsmaterialer.

Uhensigtsmæssige særregler for håndtering af "ny" mineraluld.

Det fremgår af § 2, at bekendtgørelsen indeholder supplerende regler til en række andre bekendtgørelsen inden for arbejdsmiljøområdet. MBR anerkender, at der er behov for supplerende regler for håndtering af mineraluld produceret før 1997 som konsekvens af EU's klassifikation, men vi mener ikke, at der er behov for regler for håndtering af mineraluld produceret efter 1997, som går ud over gældende regler inden for arbejdsmiljø og dermed regler, som gælder for andre isoleringsprodukter.

På den baggrund finder vi, at kapitel 2 om pligter for producenter og leverandører er unødvendig, da der ikke findes tilsvarende for andre producenter og leverandører af isoleringsmaterialer. Der er tale om forældede bestemmelser, som er en reminiscens fra bekendtgørelsen fra 1988. De bør ikke med i en ny bekendtgørelse, som netop skal bringe regler op på niveau med nutidige bestemmelser i andre bekendtgørelser.

Behov for meget klart ordvalg

På baggrund af den lange proces omkring den ny bekendtgørelse og forskellig medieomtale i den forbindelse kan vi konstatere, at der hurtigt kan opstå uheldige misforståelser om mineraluld. Derfor er det vigtigt, at bekendtgørelsens tekst ikke bidrager til unødigt bekymring omkring sikkerhed ved håndtering af såvel ny som gammel mineraluld.

Konkret er det vigtigt, at det præciseres, at mineraluld produceret før 1997 af EU klassificeres som muligt kræftfremkaldende. De færreste er bekendt med, at det er det samme som klassificering i kategori 2. Det bør derfor gøres helt klart i §3:

§ 3. Mineraluld kategoriseres i denne bekendtgørelse som:

- 1) gammel mineraluld: mineraluld, som kan klassificeres som **muligt** kræftfremkaldende i kategori 2 (carc. 2) efter Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1272/2008 af 16. december 2008 om klassificering, mærkning og emballering af stoffer og blandinger (CLP-forordningen), dog ikke hvis omfattet af note Q i bilag VI til CLP forordningen.

Regler for håndtering af 'gammel mineraluld'

MBR har den grundlæggende holdning, at der ikke er videnskabeligt grundlag for at klassificere mineraluld fremstillet før 1997 som muligt kræftkaldende, således som tilfældet er i EU.

I mineraluldsindustrien henholder vi os til afklassificeringen af mineraluld i 2001 fra WHO's cancertekster, IARC.

På baggrund af evaluering af videnskabelige undersøgelser af mere end 40.000 personer, som gennem årtier har arbejdet med mineraluld, konkluderede IARC, at der ikke er videnskabeligt grundlag for at klassificere mineraluld som muligt kræftfremkaldende. Det gælder både før og efter 1997. Desværre har EU ikke ændret deres klassifikation af mineraluld på trods af IARC's konklusion.

Tilsvarende besluttede EU's daværende ekspertudvalg for grænseværdier i arbejdsmiljøet (SCOEL) i 2016 **ikke** at fastsætte en grænseværdi for mineraluld. Vurderingen var, at grundlaget for kræftklassificering ikke var til stede.

Vi anerkender, at CLP-forordningen til en vis grad sætter rammer for den danske arbejdsmiljøregulering, men vi findes, at der er tale om overimplementering, når mineraluld fra før 1997 reguleres som muligt kræftfremkaldende i arbejdsmiljøregler. Det er en regulering, som ikke findes i vores nabolande, Norge og Sverige. Vi finder, at der er tale om et forsigtighedsprincip, som ikke er videnskabeligt begrundet, og som skaber unødigt bureaukrati og meromkostninger for byggebranchen.

Reglernes konsekvenser for byggesektoren

Mineraluld har været anvendt til isolering af danske bygninger i mange årtier. Det betyder, at der er betydelige mængder mineraluld i markedet. I lighed med bygningens basiskonstruktioner har mineraluld meget lang levetid, og derfor må det antages, at der i størstedelen af danske bygninger findes mineraluld.

Øget fokus på klima og grøn omstilling betyder også et stigende fokus på nødvendigheden af at mindske energiforbruget i bygninger. 30% af Danmarks samlede energiforbrug anvendes til opvarmning af bygninger, og der er et teknisk og økonomisk potentiale for at mindske det med 1% årligt. Det betyder, at en stor del af de danske bygninger bør undergå energirenovierung. I den forbindelse må det forventes, at allerede installeret mineraluld skal udskiftes og dermed kommer i omløb.

Der er i stort omfang tale om mineraluld produceret før 1997, og derfor vil de ny regler i bekendtgørelsen omfatte dette arbejde.

Arbejdstilsynet vurderer i notatet 'Mineraluld – erhvervsøkonomiske konsekvenser ved forslag til ny mineraluldsbekendtgørelse', at de administrative konsekvenser vil være under bagatelgrænsen på 4 mio. kr., og øvrige efterlevelseseffekter vurderes at være under 10 mio. kr. årligt.

Det begrundes med, at 'mange af de foreslåede ændringer allerede gælder på et vist niveau i kraft af gældende regler i andre bekendtgørelser'.

Vi deler ikke opfattelsen, idet de nye regler vil skabe meget ændrede vilkår for håndtering i mineraluld produceret før 1997, og det vil være omfattende mængde mineraluld af denne type, som allerede håndteres og formentlig skal håndteres i stigende mængder i de kommende år.

Med venlig hilsen

Klaus Birk

Formand MBR